

Sygn. akt VI GC 309/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Protokolant: st.sekr.sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: P. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą wk (...)P. K. z/s w R.,

przeciwko: (...) Spółce Jawnej w Ś.

przy udziale interwenienta ubocznego po stronie pozwanej (...) S. A. Oddział w Polsce

o wydanie rzeczy wolnej od wad

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda P. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą wk (...)P. K. z/s w R. na rzecz pozwanego (...) Spółki Jawnej w Ś. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania,

III. zasądza od powoda P. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą wk (...)P. K. z/s w R. na rzecz interwenienta ubocznego (...)

S. A. Oddział w Polsce kwotę 4.816 zł (cztery tysiące osiemset szesnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt VI GC 309/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 czerwca 2015 r.

Pozwem wniesionym w sprawie, powód P. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) P. K., (...) w R. wniósł przeciwko pozwanemu (...) Spółka Jawna w Ś., pozew o wydanie rzeczy wolnej od wad, w tym o zobowiązanie pozwanego do dostarczenia powodowi wolnego od wad samochodu I. (...) (...) o specyfikacji takiej jak pojazd posiadany przez powoda oraz o zbliżonym stanie tj. o przebiegu ok. 16.500 km, wyprodukowanego w roku 2013 zaś w wypadku niemożności dostarczenia rzeczy wolnej od wad zgodnej z powyższymi warunkami – o nakazanie pozwanemu aby wyraził zgodę na wymianę pojazdu na nowy i zobowiązanie pozwanego do dostarczenia powodowi wolnego od wad samochodu I. (...) (...) o specyfikacji takiej jak samochodu zakupionego przez powoda o wartości 119.900,00 zł w terminie dwóch tygodni od uprawomocnienia się wyroku. Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania wedle norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu dla niniejszego powód wskazał, iż w dniu 27 września 2013 r. zawarł z pozwanym umowę sprzedaży, której przedmiotem był samochód osobowy I. (...), (...) (...), w wersji Y. z automatyczną skrzynią biegów D. C. w kolorze C. B. M.. Na podstawie umowy leasingu operacyjnego z dnia 2 października 2013 r. zawartej z (...) S.A. z siedzibą we W., umowa sprzedaży finansowana została przez leasingodawcę. Po krótkim okresie używania samochodu powód zauważył jego wadę polegającą na powstawaniu przy typowych prędkościach eksploatacyjnych wibracji przenoszących się na całą konstrukcję. Wibracje pojawiły się po zmianie opon samochodowych z zimowych na letnie, natomiast jazdy testowe przed zakupem samochodu odbywały się wyłącznie na oponach zimowych. Powód niezwłocznie zgłosił wadę pozwanemu. Na skutek tego pozwany przeprowadził diagnostykę, nie usuwając jednak wady, co prowadziło do kolejnych zgłoszeń serwisowych powoda. Powód wskazał, iż nie wiedział o wadzie pojazdu już w momencie jego kupna. Dopiero po pewnym okresie użytkowania ujawniła się wada dotycząca wibracji i została przez powoda niezwłocznie zgłoszona sprzedawcy. Powód nadmienił, że dokonywał regularnych przeglądów okresowych, odbywał też jazdy testowe - jednakże w tym czasie wada polegająca na wpadaniu w wibracje nie występowała. Powód nie miał więc możliwości uprzedniego wykrycia wady tkwiącej w rzeczy sprzedanej. Pozwany do dnia wniesienia pozwu wady nie usunął, tłumacząc, że wibracje nie stanowią usterki, a porównanie do innych pojazdów o podobnych cechach nie wykazuje odmienności.

Powód wskazał, iż takie stanowisko pozwanego pozostaje w sprzeczności z jego działaniami, albowiem dokonywał on prób naprawy pojazdu zarówno po zgłoszeniach powoda jak i na skutek sugestii działu gwarancji (...). Powód podał też, że nie był informowany o możliwości wystąpienia w samochodzie jakichkolwiek wad czy wibracji, a uzyskując taką informację w pewnościami nie zawarłby umowy sprzedaży pojazdu o znacznej wartości.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

Pozwany złożył także wniosek o przypozwanie (...) Spółka Akcyjna działającego w Polsce poprzez oddział (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W., albowiem w przypadku uznania roszczeń strony powodowej za uzasadnione, pozwanej spółce przysługiwać będzie roszczenie wobec ww. spółki o naprawienie szkody wynikłej ze sprzedaży wadliwego egzemplarza pojazdu.

W uzasadnieniu powyższego pozwany podniósł, iż żądanie pozwu jest chybione przede wszystkim z przyczyn natury formalnej. Wskazał, że w pkt 6.2. wiążących powoda Ogólnych Warunkach Sprzedaży, stanowiących integralną część umowy sprzedaży z dnia 27 września 2013 r. strony zmodyfikowały odpowiedzialność sprzedającego z tytułu rękojmi za wady ograniczając ją w ten sposób, że sprzedający ponosi wobec kupującego (powoda) odpowiedzialność za wady, wyłącznie w takim zakresie, w jakim gwarant ponosi wobec kupującego odpowiedzialność z tytułu gwarancji udzielonej na pojazd. Ponadto w ramach rękojmi za wady pojazdu nie przysługuje kupującemu uprawnienie do wymiany pojazdu na nowy chyba, że za uprzednią pisemną zgodą sprzedającego, której to zgody pozwany nigdy nie wyraził i nie wyraża. W związku z powyższym, jak wskazał pozwany, powodowi nie przysługuje zgodnie z przepisami OWU prawo żądania wymiany pojazdu na nowy tj. wolny od wad.

Nadto pozwany stanowczo zaprzeczył, aby drgania czy też wibracje pojawiające się w sprzedanym powodowi pojeździe stanowiły wadę rzeczy sprzedanej. Pozwany wskazał, iż jest to cecha eksploatacyjna zakupionego przez powoda modelu i typu pojazdu, nie zaś wada konkretnego egzemplarza, o czym powód był wielokrotnie informowany zarówno przez samego pozwanego, jak i przez przedstawiciela gwaranta K. T.. Pozwany wskazał, że w przypadku pojazdów z silnikiem tego typu i automatyczną skrzynią biegów, w specyficznych warunkach eksploatacji, wibracje pochodzące z cyklicznej pracy silnika wielosprężynowego na pośrednictwem automatycznej skrzyni biegów ulegają przeniesieniu na nadwozie, co powoduje drgania mogące być wyczuwalne w kabinie pasażerskiej. Nadmienił, że właściwość ta, nie wynika jednak z usterki ani wady konstrukcyjnej pojazdu eksploatowanego przez powoda, lecz jest charakterystyczna dla wszystkich pojazdów I. (...) z silnikiem wysokoprężnym i automatyczną skrzynią biegów, jak również dla pojazdów innych marek o podobnej konstrukcji. Zarzucił, że po zgłoszeniu przez powoda obserwowanego zjawiska wpadania pojazdu w wibracje, pozwany przeprowadził specjalistyczne czynności diagnostyczno-sprawdzające, lecz pomimo ich wykonania nie stwierdzono w pojeździe powoda występowania jakiegokolwiek wady. Pozwany wskazał także, że

wykonane jazdy próbne przez przedstawiciela gwaranta K. T. wraz z powodem, zarówno pojazdem powoda jak i pojazdem gwaranta, pokazały, iż w trakcie eksploatacji obu pojazdów w analogicznych warunkach drogowych i atmosferycznych wywoływane zjawisko wystąpiło zarówno w samochodzie powoda jak i w samochodzie gwaranta, co potwierdziło w ocenie pozwanego występującą cechę pojazdu. Pozwany wskazał także, iż wymienił w porozumieniu z gwarantem w samochodzie powoda, dotychczasowo zamontowane koła na koła inne, z nowego samochodu tego samego modelu. Ponieważ powód utrzymywał, iż zjawisko nadal występuje, pozwany wymienił opony dotychczas zamontowane w pojeździe powoda na fabrycznie nowe, marki Y. (...) / (...) o strukturze miękkiej gumy. Podniósł, iż w wyniku wymiany opon na opony Y. zgłaszane przez powoda zjawisko ustąpiło w dużej mierze.

Pozwany zarzucił także, że powód nie dochował terminu przewidzianego przepisami kodeksu cywilnego o rękojmi za wady rzeczy sprzedanej do zgłoszenia rzekomej wady pozwanemu. Wobec tego pozwany podniósł, iż również z tej przyczyny powództwo wytoczone w niniejszej sprawie należało uznać za bezzasadne – a więc z uwagi na fakt, iż powód nie dochował tzw. aktów staranności w przedmiocie zgłoszenia wady.

Pozwany zarzucił też, że nie posiada pojazdów o takich parametrach i specyfice jak wskazanej w żądaniu pozwu (pojazd oznaczony co do tożsamości) a wymiana pojazdu na nowy została wyłączona w Ogólnych Warunkach Sprzedaży. Natomiast alternatywne żądanie pozwu o nakazanie pozwanemu aby wyraził zgodę na wymianę pojazdu na nowy jest bezzasadne na skutek istniejących zapisów umownych wyłączających taką możliwość co pozostaje w zgodzie z art. 558 § 1 k.c.

Pismem z dnia 17 listopada 2014 r. powód podtrzymał wszelkie twierdzenia i wnioski zawarte w pozwie. Podniósł, iż wykładnia umowy dokonana przez pozwanego nie może być uznana za trafną. Wskazał, że strony zawarły umowę sprzedaży i to ona reguluje ich prawa i obowiązki. Nadmieniał, iż częścią tej umowy nie są Ogólne Warunki Sprzedaży jak naprowadza pozwany, albowiem powód nigdy takich warunków nie otrzymał. Wobec powyższego, wykładania treści umowy, a szczególnie ust. 6.2. powinna ograniczać się do tego zapisu umownego, który stanowi o wymianie pojazdu na nowy, a nie na pojazd pozbawiony wad. W dalszej kolejności powód wskazał, iż zaprzecza tezom pozwanego o ustąpieniu zjawiska wibracji po wymianie opon na opony Y. i w dalszym ciągu kierował do pozwanego zastrzeżenia m. in. wezwanie z dnia 22 maja 2014 r. a twierdzenia pozwanego nie są w żaden sposób udowodnione. Powód wskazał, iż roszczenie ewentualne/alternatywne może być jedynym sposobem ochrony praw kupującego.

Pismem z dnia 20 listopada 2014 r. (data prezentaty), (...) Spółka Akcyjna działający w Polsce poprzez (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce zgłosił swe przystąpienie do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz interwenienta ubocznego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powyższego interwenient uboczny wskazał, iż w całości przyłącza się do stanowiska i argumentów podniesionych przez pozwanego w odpowiedzi na pozew. Nadto przyłączył się także do wszystkich wniosków dowodowych zgłoszonych przez pozwanego w odpowiedzi na pozew. Interwenient podniósł, iż opisane przez powoda zjawisko, zgłaszane jako wada nabytego pojazdu w rzeczywistości nie stanowi wady fizycznej pojazdu w rozumieniu art. 556 § 1 k.c. lecz jego właściwość fizyczną wynikającą z konstrukcji pojazdu. Nadmieniał, że właściwość ta nie wynika z usterki ani wady konstrukcyjnej pojazdu eksploatowanego przez powoda, lecz jest charakterystyczna dla wszystkich pojazdów I. (...) z silnikiem wysokosprężynowym i automatyczną skrzynią biegów, jak również dla pojazdów innych marek o podobnej konstrukcji i konfiguracji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony, P. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) (...) (...) w R. oraz pozwany (...) J. Sp. J. w Ś. jako podmiot zajmujący się zawodowo sprzedażą samochodów w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w dniu 27 września 2013 r. zawarły umowę sprzedaży nr (...) której przedmiotem był pojazd I. (...), (...) (...) w wersji (...) z Automatyczną Skrzynią Biegów D. (...) w kolorze C. B. Czarny Metalik, rok produkcji 2013. Cena i łączna wartość umowy opiewała na kwotę 114.900 zł netto (141.327 zł brutto). Szczegółowa specyfikacja ww. pojazdu stanowiła załącznik do umowy. Zgodnie z pkt 6.1. umowy, pojazd objęty został gwarancją udzieloną przez (...) Spółka Akcyjna

Oddział w Polsce w zakresie i na zasadach określonych w aktualnych Ogólnych Warunkach Gwarancji, których treść sprzedający zobowiązał się przekazać kupującemu. Natomiast w pkt 6.2. ww. umowy strony zmodyfikowały odpowiedzialność sprzedającego z tytułu rękojmi za wady pojazdu ograniczając ją w ten sposób, że sprzedający ponosi wobec kupującego odpowiedzialność za wady pojazdu wyłącznie w takim zakresie w jakim gwarant ponosi wobec kupującego odpowiedzialność z tytułu gwarancji udzielonej na pojazd. Przedmiotowa modyfikacja nie dotyczyła jednak terminów wykonywania praw z tytułu rękojmi co do których stosuje się odpowiednie przepisy kodeksu cywilnego. Ponadto, w ramach rękojmi za wady pojazdu kupującemu nie przysługiwało uprawnienie do wymiany pojazdu na nowy, chyba, że za uprzednią pisemną zgodą sprzedającego. Zgodnie natomiast z Ogólnymi Warunkami Gwarancji, w ust 3 pkt 3.1.1. przewidziano, że gwarancja obejmuje usunięcie wszystkich usterek ujawnionych w trakcie trwania okresu gwarancji, powodujących wadliwość części lub całego pojazdu. Natomiast zgodnie z jej pkt 3.1.2. przedmiotowa gwarancja nie uprawniała kupującego do żądania wymiany pojazdu na nowy, jednakże gwarant mógł podjąć taką decyzję. Gwarancja została udzielona na okres 36 miesięcy obejmując 100.000 km przebiegu, rozpoczynając się w dniu w którym pojazd został wydany kupującemu przez (...) lub wprowadzony do ruchu. (ust. 3.2.). Z zakresu przedmiotowej gwarancji wyłączone zostały wszelkie naturalne skutki zużycia pojazdu wynikające z jego eksploatacji. Nadto opony i dętki zostały objęte wyłącznie gwarancją ich producenta i nie były objęte zakresem ww. gwarancji (ust 4 pkt 4.1. gwarancji). Ogólne Warunki Gwarancji stanowiły uszczegółowienie zapisów umownych, znajdując odzwierciedlenie w umowie w ust 6 pkt 6.1. i 6.2. a co za tym idzie postanowienia gwarancji wiązały strony umowy sprzedaży z dnia 27 września 2013 r.

Na podstawie umowy leasingu operacyjnego o nr (...) z dnia 2 października 2013 r. zawartej przez powoda z (...) S.A. z siedziba we W., umowa sprzedaży, której przedmiotem był pojazd I. (...),(...) (...) w wersji (...), została sfinansowana przez leasingodawcę. Do zakupionego pojazdu, dodatkowo została przez powoda dokupiona nagrzewnica postojowa – webasto, której koszt – 5.000,00 zł zwiększył cenę zakupionej rzeczy a został rozliczony pomiędzy ww. stronami.

Dowód: wyciąg z CEIDG powoda z dnia 4 września 2014 r., odpis KRS pozwanego z dnia 4 września 2014 r., odpis KRS pozwanego z dnia 17 października 2014 r. umowa sprzedaży nr (...) z dnia 27 września 2013 r. (k. 14-18), Ogólne Warunki Gwarancji (k. 19-21), załącznik nr 1 do umowy sprzedaży z dnia 27 września 2013 r. (k. 22– 25), umowa leasingu operacyjnego nr (...) z dnia 2 października 2013 r. (k. 26 – 29), faktura VAT nr (...) z dnia 20 stycznia 2014 r., (k. 30), zgoda na doposażenie przedmiotu leasingu (k. 31).

W trakcie użytkowania przedmiotowego pojazdu I. (...),5D-4 (...), powód zauważył powstawanie przy typowych prędkościach eksploatacyjnych wibracji przenoszących się na całą konstrukcję. Przedmiotowe wibracje pojawiły się po zmianie przez powoda opon samochodowych z zimowych na letnie. Powód dokonał wymiany i wyważenia opon zimowych na letnie poza autoryzowanym serwisem pozwanego. Powód niezwłocznie dokonał zgłoszenia pozwanemu zaobserwowanego przez siebie zjawiska, stwierdzając, że jest to wada pojazdu. W dniu 13 marca 2014 r. pozwany przyjął zgłoszenie nr (...), w tym też dniu odbyła się jazda testowa i zdecydowano o pomiarze kół na urządzeniach, zaś powód otrzymał samochód zastępczy. W trakcie realizacji ww. zlecenia serwisowego zdemontowano koła z przedmiotowego pojazdu i poddano je badaniu na wyważarce. Następnie wykonano jazdę próbną samochodem powoda na nowych kołach przełożonych próbnie z samochodu dealera. Wówczas zgłoszonych przez powoda wibracji nie zaobserwowano. Natomiast w badanym zestawie kół stanowiących własność powoda stwierdzono mocne bicie boczne i wzdłużne na dwóch kołach. Po wykonanej usłudze ponownie wykonano jazdę próbną podczas której doradca serwisowy stwierdził, iż drgania ustąpiły w 80 %.

W dniu 31 marca 2014 r. powód ponownie zgłosił zlecenie serwisowe pozwanemu o nr (...), w którym w dalszym ciągu wskazywał na drgania przy określonych prędkościach. Pozwany w reklamowanym pojeździe dokonał czynności diagnostyczno-sprawdzających polegających na uzupełnieniu ciśnienia w ogumieniu, wykonaniu pomiarów na ścieżce diagnostycznej oraz sprawdzeniu luzów zawieszenia. Po wykonaniu zlecenia doradca serwisowy dokonał jazdy próbnej i nie stwierdził zgłaszanych przez powoda wibracji.

Powód nie akceptując stanowiska pozwanego zgłosił swe uwagi (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce. W dniu 9 kwietnia 2014 r. K. T. przedstawiciel gwaranta, wykonał wraz z powodem jazdę testową zarówno pojazdem powoda jak

i pojazdem gwaranta, stanowiącym ten sam model oraz typ samochodu marki (...) co samochód powoda. Wykonane jazdy próbne pokazały, iż w trakcie eksploatacji obu pojazdów niewielkie wibracje wystąpiły zarówno w samochodzie powoda jak i samochodzie gwaranta. Przedstawiciel gwaranta K. T. potwierdzając lekkie wibracje występujące w obu autach, wskazał, iż jest to cecha eksploatacyjna przedmiotowego pojazdu i zaprzeczył aby takowe zjawisko mogło mieć wpływ na trwałość pojazdu.

W dniu 14 kwietnia 2014 r. powód w trakcie przeglądu okresowego, ponownie zgłosił pozwanemu zastrzeżenia w postaci wpadania pojazdu w wibracje (zlecenie nr (...) z dnia 14 kwietnia 2014 r.). Strona pozwana założyła wówczas w reklamowanym pojeździe nowe koła, wymontowane z samochodu demo dealera. Odbyta jazda próbna potwierdziła, iż w przedmiotowym aucie nadal występują lekkie wibracje. Pozwany ponownie wskazał, że jest to cecha charakterystyczna przedmiotowego pojazdu.

Powód nie akceptując powyższego stanowiska, w dniu 5 maja 2014 r. podjął decyzję po uprzedniej konsultacji z gwarantem, że dokona wymiany opon letnich na bardziej miękkie modelu Y. (...)/(...). Pozwany wymienił opony w pojeździe powoda na fabrycznie nowe. Po wymianie opon na opony Y., w ocenie pozwanego zgłaszane przez powoda zjawisko w znacznej mierze ustąpiło, z czym nie zgadzał się powód, który pismem z dnia 22 maja 2014 r. wezwał pozwanego w terminie 7 dni do wymiany samochodu marki I. (...),(...) (...) na pojazd nowy, wolny od wad. Powód wskazał, iż pomimo kilkakrotnych zgłoszeń wady w przedmiotowym pojeździe oraz wizyt w serwisie pozwanego, podejmowane czynności nie doprowadziły do jej usunięcia. Powód wskazał, iż nieusunięcie wskazanej wady fizycznej samochodu uzasadnia żądanie wymiany rzeczy wadliwej na rzecz wolną od wad na podstawie art. 560 § 1 k.c.

W odpowiedzi na powyższe pismem z dnia 4 czerwca 2014 r. pozwany ponownie wskazał, że występowanie w pojeździe powoda wibracji nie wynika z usterki ani wady konstrukcyjnej pojazdu, lecz jest charakterystyczne dla wszystkich pojazdów I. (...) z silnikiem wysokoprężnym i automatyczną skrzynią biegów jak również dla pojazdów marek o podobnej konstrukcji i konfiguracji. Pozwany zapewnił, iż takie zachowanie pojazdu nie stanowi zagrożenia dla trwałości pojazdu i niezawodności jego podzespołów. W związku z powyższym w ocenie pozwanego brak było podstaw do uznania zgłaszanego przez powoda stanu rzeczy za wiążącego się z usterką jakiegokolwiek elementu pojazdu ani wadliwością tego pojazdu. Wskazał także, iż roszczenie o wymianę pojazdu nie przysługuje powodowi na podstawie Ogólnych Warunków Gwarancji albowiem zgodnie z pkt 3.1.2. (...) gwarancja nie uprawnia kupującego do żądania wymiany pojazdu na nowy.

Pismem z dnia 2 lipca 2014 r. powód ponownie poinformował pozwanego o wystąpieniu wad w samochodzie I. (...),(...) (...), stanowiących podstawę roszczeń z tytułu gwarancji lub rękojmi. Powód wskazał, iż wibracje wyczuwalne są w kabinie pasażerskiej i pomimo kilkakrotnych wizyt w serwisie i wykonanych czynności nie zostały do dnia wystosowania przedmiotowego pisma przez pozwanego usunięte.

Dodatkowo, po dokonaniu przeglądu okresowego samochodu I. (...), powód stwierdził, iż nie może zbadać poziomu oleju silnikowego, czego wymagają od niego warunki gwarancji. Pozwany w odpowiedzi na powyższe wskazał, iż producent wprowadził zmianę w rekomendowanej ilości poziomu oleju jak też co do rodzaju szabelki służącej do jego kontroli (i zgodnie z jego zaleceniami została ona wymieniona). W tej sytuacji powód zwrócił się do rzeczoznawcy, który stwierdził nadmiernie niski stan oleju co, w jego ocenie wykluczało dalszą eksploatację pojazdu.

Dowód: kopia zleceń serwisowych nr: (...), (...), (...), (...), (...) (k. 32-36), książka gwarancyjna (k. 37-38), ostateczne przed sądowe wezwanie do spełnienia świadczenia (k. 39-40), pismo pozwanego z dnia 4 czerwca 2014 r. (k. 43-44), pismo powoda kierowane do pozwanego z dnia 2 lipca 2014 r. (k. 45 – 46) wraz z potwierdzeniem odbioru, kopia pisma powoda z dnia 20 października 2014 r., kopia odpowiedzi pozwanej z 22 października 2014 r. (k. 142-144), zgłoszenie serwisowe nr (...) z dnia 6 listopada 2014 r. (k. 138-141), opinia techniczna pojazdu (...) nr (...) z 25 listopada 2014 r. (k. 135-137), umowa użyczenia/najmu samochodu (jako pojazd zastępczy) (k. 158), wyciąg z książki obsługi, gwarancji i assistance (k. 236-240) dokumentacja zdjęciowa (k. 241-243), zeznania świadka P. S. (2), K. T. (k. 167), D. P. (k. 168), T. J. (k. 168-169), strony powodowej P. K. oraz strony pozwanej S. J..

Na podstawie sporządzonej w niniejszej sprawie opinii biegłego sądowego mgr inż. M. B. (1) ustalono, że nadmierne wibracje które biegły stwierdził (przed wymianą i wyważeniem kół) wynikały wyłącznie z nadmiernego bicia opon, nie zaś wady koła. Tego rodzaju bicie w ocenie biegłego może powstawać w sytuacjach, gdy opony zostały uszkodzone (np. poprzez uderzenie), czy też na skutek złego ich składowania. Sama wymiana opon problem ten – a więc nadmiernego bicia i w efekcie ponadnormatywnych wibracji zniwelowała. Przypomnieć trzeba natomiast, że zjawisko wskazywane przez powoda zaistniało po wymianie przez niego opon z zimowych na letnie, poza salonem autoryzowanym, a powód ostatecznie nie zgodził się na zastosowanie opon zaproponowanych przez sprzedawcę w czasie kolejnych zgłoszeń wad w tym zakresie – tj. opon Y..

Biegły stwierdził również, że po wymianie opon i wyważeniu kół osi przedniej jedynie na niskich obrotach silnika pojawiają się drgania, jednak ledwo zauważalne (tylko w sytuacji gdy samochód nie jest obciążony), jednak jest to zjawisko naturalne przy tego rodzaju pojazdach i stanowi cechę przedmiotowego pojazdu podczas pracy na programie ekonomicznej jazdy. Z opinii biegłego wynika też, że występowanie minimalnych wibracji nie prowadzi do ponadnormatywnego zużywania się podzespołów samochodu i nie wpływa na trwałość jego elementów. Tylko w sytuacji, gdyby powód nadal używał opon takich jak poprzednio (a więc z nadmiernym biciem), spowoduje to nierównomierne zużywania się rzeźby bieżnika oraz zmianę kątów ustawienia kół, przeniesienie wibracji na nadwozie pojazdu, a w efekcie szybsze zużycie się elementów układu kierowniczego oraz elementów układu zawieszenia przedniego.

Reasumując, biegły zatem jednoznacznie potwierdził w swojej opinii, że występujące w pojeździe minimalne wibracje przy niskich prędkościach obrotowych silnika podczas jazdy na programie jazdy ekonomicznej są cechą eksploatacyjną pojazdu – potwierdzając tym samym stanowisko pozwanych w tej kwestii, tj. że zgłaszane przez powoda wibracje stanowiły drgania pochodzące od kół i nie mają nic wspólnego z wadą pojazdu.

Biegły badając pojazd stwierdził również kilka innych usterek, które jednak w jego ocenie są jedynie wynikiem jego eksploatacji, nie stanowią jego wady i nie miały żadnego wpływu na zjawisko wibracji.

Biegły podał też, że poziom oleju odpowiada rekomendowanemu przez producenta i jest możliwy do zbadania przy zastosowaniu wymienionego przez pozwanego wskaźnika pomiarowego. Wyjaśnił, że rekomendacja producenta odbiega od poziomu wskazanego w instrukcji i według niego prawidłowym postępowaniem byłoby sporządzenie przez producenta aneksu do instrukcji – to jednak nie ma wpływu na ocenę w przedmiocie nieprawidłowości w tym zakresie.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów oraz zeznań wyżej wskazanych świadków, w takim zakresie, w jakim ich zeznania były spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniające znajdując tym samym potwierdzenie w zebranych w sprawie dowodach z dokumentów oraz w ustaleniach z opinii biegłego sądowego M. B. (2), na której Sąd Okręgowy oparł w głównej mierze swe rozstrzygnięcie.

Pisemną opinię biegłego sądowego wraz z ustną opinią uzupełniającą Sąd uznał za rzetelną, logiczną i wyczerpującą w zakresie w jakim została zlecona biegłemu. Trzeba dodać też, że ustalenia tej opinii nie zostały podważone przez stronę powodową żadnym innym dowodem, w tym dowodem z opinii innego biegłego, powód poprzestał jedynie na podtrzymaniu swojej oceny przedmiotowej kwestii.

Autentyczność powołanych wyżej dowodów z dokumentów nie wzbudzała wątpliwości Sądu i korelowała z zeznaniami świadków, a ich wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, dlatego też poczyniono na ich podstawie ustalenia faktyczne stosowne do dyspozycji art. 244 i 245 k.p.c.

Sąd Okręgowy uznał powództwo za bezzasadne z powodów następujących

Roszczenie swoje powód, jak wskazano wywodził z umowy sprzedaży w/w. pojazdu łączącej strony z dnia 27 września 2013 r., podnosząc, że po krótkim okresie jego użytkowania, zauważył jego wadę polegającą na powstawaniu

przy typowych prędkościach eksploatacyjnych wibracji przenoszących się na całą konstrukcję, i wady tej pomimo kilkukrotnych zgłoszeń serwisowych kierowanych do pozwanego, tenże nie usunął.

Pozwany zakwestionował roszczenie powoda przede wszystkim powołując się na pkt 6.2. wiążących strony Ogólnych Warunków Sprzedaży, stanowiących integralną część umowy sprzedaży z dnia 27 września 2013 r., w których to strony zmodyfikowały odpowiedzialność sprzedającego z tytułu rękojmi za wady pojazdu, ograniczając ją w ten sposób, że powodowi zgodnie z przepisami OWU nie przysługuje uprawnienie do żądania wymiany pojazdu na nowy, tj. wolny od wad. Nadto pozwany zarzucał, że wibracje, które według powoda stanowiły wadę sprzedanego pojazdu - rzeczywiście stanowią wyłącznie jego cechę eksploatacyjną, charakterystyczną dla wszystkich pojazdów I. (...) – a więc nie mamy do czynienia z żadną wadą. Nadto zarzucił, mając na uwadze ustalenia biegłego, że nie ponosi odpowiedzialności za ogumienie, co wynika wprost z pkt 4.1 książki gwarancyjnej (opony i dętki są objęte wyłącznie gwarancją ich producenta).

Mając na uwadze okoliczności faktyczne niniejszej sprawy, po pierwsze w ocenie Sądu należało podzielić zarzuty strony pozwanej w zakresie ustaleń w przedmiocie rękojmi za wady przedmiotowego pojazdu, a mianowicie, iż na mocy pkt 6.2. umowy z dnia 27 września 2013 r. strony zmodyfikowały odpowiedzialność sprzedającego z tytułu rękojmi za wady - ograniczając ją w ten sposób, że sprzedający ponosi wobec kupującego odpowiedzialność tylko w takim zakresie, jaki obejmuje odpowiedzialność wobec kupującego gwaranta. Ponadto, w ramach rękojmi za wady pojazdu kupującemu nie przysługiwało uprawnienie do wymiany pojazdu na nowy, chyba że sprzedający wyraził na to zgodę – czego jednak pozwany w niniejszym przypadku nie uczynił.

W związku z powyższym w ocenie Sądu co do zasady powodowi nie przysługiwało więc prawo żądania wymiany pojazdu na nowy tj. wolny od wad. Nadto, jak wynikało z pkt 4.1 Ogólnych Warunków Gwarancji, stanowiących, wbrew twierdzeniom powoda, integralną część umowy z dnia 27 września 2013 r., odpowiedzialność pozwanego w zakresie wadliwości opon została wyłączona, albowiem opony i dętki objęte zostały wyłącznie gwarancją ich producenta, w związku z czym wyłącznie tenże odpowiedzialny jest za ich jakość. Twierdzenia powoda, że nie otrzymał od pozwanego sprzedawcy tekstu tych warunków nie są dla Sądu wiarygodne. Oznaczyłaby one bowiem, że kupujący pojazd nie otrzymał dokumentów gwarancyjnych zawierających Ogólne Warunki Gwarancji, co w przypadku zakupu samochodów jest mało prawdopodobne.

Wskazać należy też, iż powód nie sprostował w niniejszej sprawie w myśl art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. ciężarowi dowodzenia. Nie wykazał bowiem, iż pojazd w zakresie przez siebie podnoszonym tj. w kwestii występowania wibracji był wadliwy. Biegły sądowy w sporządzonej przez siebie opinii potwierdził stanowisko prezentowane w niniejszej sprawie przez pozwanego a mianowicie, że występujące w pojeździe minimalne wibracje wynikające z niskich prędkości obrotowych silnika podczas jazdy na programie jazdy ekonomicznej stanowiły cechę eksploatacyjną pojazdu, o czym powód był przez pozwanego informowany. Biegły stwierdził, jak wspomniano, ponadnormatywne wibracje występujące przed wymianą i wyważaniem opon, które stanowiły drgania pochodzące od kół i nie miały nic wspólnego z wadą pojazdu a wynikały jedynie z jakości i rodzaju użytych opon. (k. 182 -219).

To zaś, mając na względzie powołany wcześniej zapis pkt 4.1 książki gwarancyjnej , a także pkt. 6.2 umowy - skutkować musi przyjęciem, że nawet gdyby sprzedane pozwanemu przez powoda opony były wadliwe – to jego odpowiedzialność w tym zakresie została wyłączona.

Zauważyć również trzeba, że już na wcześniejszym etapie zaoferowano pozwanemu wymianę opon, z czego ten jednak ostatecznie nie skorzystał, a pozostałe usterki pojazdu nie stanowią również , w ocenie biegłego – jego wad.

Reasumując powyższe żądanie powoda w świetle art. 561 par 1 kc jako bezzasadne oddalono, o czym orzeczono w pkt I wyroku obciążając jednocześnie powoda kosztami procesu na zasadzie art. 98 par 1 i 3 kpc.